

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

28. november 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 10 (Alm. del) af 9. oktober 2014 stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S)

Spørgsmål

Vil ministeren vurdere de fordelingsmæssige konsekvenser af Det Konservative Folkepartis forslag til finansloven for 2015?

Svar

Finansministeriet har i forbindelse med svaret på Finansudvalgets spørgsmål nr. 35 (L 201) af 23. september 2014 skønnet over saldoeffekten af Det Konservative Folkepartis forslag til finanslov for 2015. Ved gennemgang af skønnene til brug for beregning af fordelingsvirkninger af initiativerne har det vist sig, at saldoeffektene af forslagene om henholdsvis en nedsættelse af topskatten og inflationsregulering af grundskylden har været undervurderet.

I det følgende er det skønnede provenutab ved en nedsættelse af topskatten opjusteret fra 2,6 mia. kr. til 3,4 mia. kr., og provenutabet ved inflationsregulering af grundskylden er opjusteret fra 0,4 mia. kr. til 0,58 mia. kr. i forhold til de skøn som er angivet i svaret på finansudvalgets spørgsmål nr. 35 (L 201)¹. Det indebærer også, at skønnet for den samlede saldoeffekt af Det Konservative Folkepartis udspil til finanslov for 2015 nedjusteres fra et overskud på ca. 1¼ mia. kr. til ca. ¼ mia. kr.

Baseret på de reviderede skøn for saldoeffekten af Det Konservative Folkepartis forslag til finanslov for 2015 skønnes fordelingsvirkningerne af forslaget at svare til en forøgelse af indkomstforskellene med cirka 0,73 pct.-point målt ved Gini-koefficienten², *jf. tabel 1*.

¹ I besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 35 (L 201) af 23. september 2014 er der taget udgangspunkt i Finansministeriets tidligere skøn i forbindelse med vurderingen af Det Konservative Folkepartis vækstudspil 2014 og Det Konservative Folkepartis FL14-udspil. Skønnene burde imidlertid have været opdateret til 2015-niveau. For topskattens vedkommende har beregningen endvidere taget udgangspunkt i en højere selvfinansieringsgrad baseret på et ældre beregningsgrundlag, end der aktuelt lægges til grund. Når selvfinansieringsgraden aktuelt er mindre end i tidligere opgørelser, skyldes det bl.a. ændrede skatteregler, herunder særligt forhøjelserne af topskattegrænsen. I forbindelse med opdatering af skønnene for nedsættelse af topskatten og inflationsregulering af grundskylden er der foretaget en genberegning på nyeste grundlag.

² Det har ikke været muligt at beregne fordelingsvirkninger på alle forslagene, og den angivne virkning repræsenterer formentlig et lille underkantskøn, idet forslaget om styrket hjemløseindsats og "Andre initiativer" trækker i retning af en lille reduktion i indkomstforskellene, mens forslaget om tilbagerulning af de udlændingepolitiske lempelser trækker i retning af lidt større indkomstforskelle.

Tabel 1
Fordelingsvirkninger af K's finanslovsudspil for 2015

	Saldovirkning ¹⁾	Indregnet i fordelingsberegninger ⁴⁾	Virkning på indkomstfordeling
Nye initiativer i alt	-11.430	16.980	+0,43
Afskaffelse af afgifter på dagligvarer	-2.500	3.660	-0,03
Nedsættelse af topskatten	-3.400 ²⁾	6.730	+0,40
Grundskylden fastfryses ³⁾	-580 ²⁾	480	+0,01
Forhøjelse af beskæftigelsesfradraget	-2.000	2.890	+0,02
Fasthold og styrk BoligJobordningen	-1.550	2.380	+0,05
Styrket hjemløseindsats	-200	-	-
Øget weekendbemanding på landets sygehuse	-400	350	-0,01
500 mio. kr. ekstra til politiet	-500	490	-0,01
Andre initiativer	-300	-	-
Finansiering i alt	11.700	-11.910	+0,30
Nulvækst i det offentlige forbrug	4.000	-4.020	+0,14
Afskaffelse af de grønne checks	3.400	-4.030	+0,11
Udviklingsbistanden sænkes til 0,8 pct.	600	0	0,00
Afskaffelse af fradrag for fagforeningskontingent	1.600	-2.350	-0,00
Reserver til velfærdsforbedringer	1.500	-1.510	+0,05
Tilbagerulning af udlændingepolitiske lempelser	600	-	-
K's FL-udspil i alt	270	5.070	0,73

Anm.: Fordelingsvirkningen af reserven til velfærdsforbedringer er beregningsteknisk antaget at have samme fordelingsvirkning som en generel ændring i det offentlige forbrug. Det er lagt til grund, at omkring 56 pct. af grundskylden kan henføres til husholdningerne.

- 1) Jf. svar på finansudvalgets spørgsmål nr. 35 (L 201) af 23. september 2014.
- 2) Skønnene vedr. nedsættelse af topskatten og inflationsregulering af grundskylden er revideret i forhold til svaret på FIU nr. 35 (L 201).
- 3) Som i tidligere vurderinger er det lagt til grund, at inflationsreguleringen af grundskylden omfatter den samlede ejendomsskat.
- 4) Fordelingsberegningerne tager udgangspunkt i husholdningernes andel af den umiddelbare virkning opgjort før tilbageløb og evt. adfærd, mens saldo-virkningen er opgjort efter tilbageløb og adfærd.

Kilde: Egne beregninger på basis af stikprøver på hhv. 3,3 og 33,3 pct. af befolkningen.

Af den samlede fordelingsvirkning kan 0,58 pct.-point henføres til initiativer, som direkte påvirker de målte disponible indkomster. De resterende 0,15 pct.-point kan henføres til initiativer, som påvirker *værdien* af de disponible indkomster, herunder afgiftsændringer, samt ændringer i værdien af det offentlige forbrug. Den samlede fordelingsvirkning kan således betragtes som fordelingsvirkningen målt på husholdningernes såkaldte udvidede forbrugsmuligheder.

En fordelingsvirkning på 0,73 pct.-point målt ved Gini-koefficienten svarer til ca. 1½-2 gange den forøgelse af indkomstforskellene, som Forårspakke 2.0 vurderedes at indebære, og svarer næsten til fordelingsvirkningerne af en fuld afskaffelse af topskatten.

De beregnede fordelingsvirkninger tager udgangspunkt i husholdningernes andel af de umiddelbare provenuvirkninger af de enkelte initiativer opgjort *før* tilbageløb fra moms og afgifter og før afledte adfærdsvirkninger, mens de anførte saldo-virkninger i modsætning hertil er opgjort *efter* tilbageløb og adfærd. På grund af forskelle i tilbageløb og adfærdsvirkninger for initiativer på hhv. udgiftssiden og indtægtssiden, samt at der som nævnt ikke regnes fordelingsvirkninger af alle initiativerne, afspejler den anførte saldo-virkning på ¼ mia. kr. sig i en umiddelbar forbedring for husholdningerne på godt 5 mia. kr.

Det er beregningsteknisk forudsat, at inddragelsen af reserven til velfærdsforbedringer på 1,5 mia. kr. som en del af finansieringen af det samlede forslag har en fordelingsvirkning svarende til en tilsvarende generel reduktion af det offentlige forbrug. Det indebærer isoleret set en forøgelse af de skønnede indkomstforskelle (udvidede forbrugsmuligheder) med 0,05 pct.point målt ved Gini-koefficienten.

Denne beregningsmæssige forudsætning har baggrund i tidligere praksis for vurdering af fordelingsvirkningerne af indgåede aftaler om finanslove. I disse vurderinger har der været taget udgangspunkt i, hvordan fordelingsvirkningen af ud-møntningen af forhandlingspuljer afviger fra fordelingsvirkningen af at have anvendt puljen til en generel ændring i det offentlige forbrug.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon